

Суб'єкт права на конституційну скаргу – громадянин Диняк Сергій Васильович – звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням щодо перевірки на відповідність статті 1, частині другій статті 3, статтям 8, 21, 22, частинам першій, другій статті 24, частинам першій, четвертій статті 41, частині шостій статті 55, першому реченню статті 59, статті 61 Конституції України (конституційність) приписів частини першої статті 14-3, окремих приписів частини другої статті 33, частини другої статті 132-1, частини четвертої статті 279-5 Кодексу України про адміністративні правопорушення від 7 грудня 1984 року № 8073–Х (далі – Кодекс) *щодо розгляду справ про адміністративні правопорушення у сфері забезпечення безпеки дорожнього руху, які зафіксовано в автоматичному режимі.*

Автор клопотання вважає, що внаслідок притягнення судом до адміністративної відповідальності на підставі статей 14-3 та 132-1 Кодексу його було позбавлено права на індивідуалізацію юридичної відповідальності, порушено конституційні принципи верховенства права та правової держави, обмежено права у порівнянні з іншими особами, які притягуються до адміністративної відповідальності (принцип рівності), порушено право власності (стаття 41 Конституції України), оскільки оспорюваними приписами встановлено можливість застосування непропорційного та несправедливого штрафу без врахування майнового стану особи порушника. Крім того, на думку скаржника, застосування зазначених вище приписів у взаємозв'язку зі статтею 279-5 Кодексу порушує його права на захист та правову допомогу, а стаття 33 Кодексу звужує зміст та обсяг прав і свобод при прийнятті нових або внесенні змін до чинних законів.